

ת"פ 5188/01/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד חסן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 5188-01-16 מדינת ישראל נ' חסן

בפני בעניין:
כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל
על ידי עו"ד אנה גורלניק

המאשימה

נגד

מוחמד חסן
על ידי עו"ד אחיקם גריידי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בהתאם לכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **הסעת שב"ח** לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל - התשי"ב-1952.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 29.9.15 במחלף קסם על כביש 5, הסיע הנאשם ברכבו שני תושבי האזור אשר שהו בישראל ללא היתר כדין.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסדר הטיעון נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר היה עליו לבחון אף את אפשרות אי הרשתו.
4. בתסקיר שהתקבל, מתאר שירות המבחן כי מדובר בנאשם בן 33, נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר מתפקד באופן תקין הן מבחינה תעסוקתית והן מבחינה חברתית. חסר עבר פלילי ולא תלויים כנגדו כל תיקים נוספים.
5. הנאשם הינו עובד סוציאלי בהכשרתו ובעבר אף התנדב ועבד כעובד סוציאלי בעמותת ידיד בנצרת. כיום, הוא עובד כמורה לנהיגה ובתחום השיפוצים. הוא תיאר בפני שירות המבחן חשש מפגיעה בעתידו המקצועי באם יורשע. בהתאם לבדיקת שירות המבחן, אכן אחד הקריטריונים בתחום הוראת הנהיגה הוא היעדר עבר פלילי. הנאשם אף תיאר כי ניסה להתקבל לעבוד בחברת סיעוד אך נדחה בשל התיק שתלוי ועומד כנגדו.
6. הערכת שירות המבחן היא כי תחושות החרטה וההשפלה שחש הנאשם וחששו מהפגיעה בעתידו מהווים גורמים ממתנים הישנות התנהלות דומה ועוברת חוק.

7. שירות המבחן ממליץ כי תישקל בחיוב אי הרשעת הנאשם בדין בכפוף לביצוע צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד נופר מזולה, הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשהו של הנאשם - שמירה על ביטחון המדינה וזכותה להגביל את הבאים בשעריה לצורך הגנה על ביטחון תושביה. היא מפנה לפסיקת בתי המשפט אשר מחמירים בענישה כנגד מליני, מסיעי ומעסיקי שבחי"ם. היא סבורה כי מתחם הענישה נע בין חודשיים לשבעה חודשי מאסר בפועל. היא אינה מתעלמת מכך שהנאשם חסר עבר פלילי אולם מפנה ל-7 הרשעות קודמות בתעבורה. [גיליון הרשעותיו התעבורתיות הוגש וסומן (ת/3)]. היא מדגישה כי הנאשם הסיע שבחי"ם שאינם מוכרים לו. כמו כן מפנה לכך שהחרטה שהובעה על ידו בפני שירות המבחן היא בשל המחיר האישי ממנו הוא חושש ולא מחמת מסוכנות העבירה. היא סבורה כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו לצורך אי-הרשעה, הן בשל חומרת העבירה והן בשל כך שיש לו עיסוקים לפרנסתו שלא ייפגעו מהרשעה. היא עותרת להרשעת הנאשם ולמאסר בפועל ברף התחתון של המתחם שיכול וירוצה בעבודות שירות ולצדו מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון ופסילה על תנאי.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אחיקם גריידי, הצביע על כך שמדובר באדם נורמטיבי אשר העבירה אינה מאפיינת את אורח חייו באופן מוחלט אלא מהווה כשל חד פעמי וחריג. הוא הציג תעודות המצביעות על הכשרתו של הנאשם כעובד סוציאלי, מורה לנהיגה וחובש במד"א. הדגיש כי הנאשם חסר כל עבר פלילי ועלול להיגרם לו נזק רב לתחומי העסקתו כמורה לנהיגה ועובד סוציאלי באם ירשע. הוא הפנה לתסקיר שירות המבחן ולתחושות החרטה וההשפלה אותן חש הנאשם. כמו כן, הפנה לפסיקה לעניין אי הרשעה אשר לטעמו מצביעה על כך כי הנאשם עומד בקריטריונים הנדרשים לצורך כך. הוא חזר והדגיש כי הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט, נטל אחריות וחש בושה ולכן עתר לכך כי הנאשם לא יורשע וישתו עליו עבודות של"צ.

10. הנאשם במילתו האחרונה בפני בית המשפט, שב והביע חרטה ותיאר כי בכוונתו להוסיף סוג לרישיונו כמורה לנהיגה ולכן הרשעה תפגע בו. הוא הסביר כי הסיע את השבחי"ם מאחר ולא הכיר את המקום והם סייעו לו בהכוונה. הוא הצהיר כי כיום הוא נזהר ביותר שלא לחזור על מעשה מעין זה.

דין והכרעה.

אי - הרשעה

11. בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי: **"הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפלייה בדרך החלתו".** למרות זאת נקבע כי: **"חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער**

בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין".

12. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

13. לאחר שבחנתי את יישומם של קריטריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי אין בהם בכדי להביא לאי הרשעת הנאשם.

14. בכל הנוגע לסוג העבירה, הרי שמדובר בעבירה אשר הפסיקה מייחסת לה חומרה יתירה בשל הסיכון הרב היכול להיגרם בעתיה. בית המשפט העליון ברע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.8.11) אשר עניינו בעבירה דומה של העסקת שב"ח קבע כי: "**קשה ככלל להלום אי הרשעה בכגון דא אלא במקרים נדירים וחריגים... הנסיבות האינדיבידואליות ימצאו ביטויין על פי רוב בענישה".** לא מצאתי נסיבות מקלות לביצוע העבירה, הנאשם הסיע שני שוהים בלתי חוקיים שאינם מוכרים לו בכיוון נסיעה אל תוך הארץ מבלי שיערוך בדיקה כל שהיא לגביהם.

15. באשר לפגיעה הקשה והקונקרטי בעתידו של הנאשם, הרי שמדובר בנאשם העוסק לדבריו בהוראת נהיגה והנזק שעלול להיגרם לו הינו בכך שלא יוכל לקבל רישיון לסוג נוסף של רכבים. אכן מדובר בפגיעה בנאשם, אך איני סבור שמדובר בפגיעה קשה המצדיקה את אי הרשעתו. הנאשם יכול להמשיך ולהתפרנס באמצעות סוג הרישיון המצוי בידו עתה, מה עוד שהשפעת הרשעתו של הנאשם על אפשרות לשינוי סוג הרישוי נתונה לשיקול דעתה של הרשות. בכל הנוגע לעבודתו של הנאשם כעובד סוציאלי, הרי שכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן אין מדובר בעיסוק בו עסק הנאשם בעת שעבר את העבירה ולכן הקושי האפשרי בחיפוש עבודה בתחום זה אינו יכול להיחשב כפגיעה קשה וממשית. מעבר לכך יש לציין כי פרנסתו של הנאשם התבססה בין היתר מתחום השיפוצים, עיסוק שלא עתיד להיפגע כתוצאה מהרשעה.

16. לא התעלמתי מכך שקיימת פסיקה בה לא הורשעו נאשמים אשר עברו עבירה מעין זו, למשל: ע"פ 4063-02-09 (מחוזי מרכז) **גיא נגר נ' מדינת ישראל** (14.7.09), ע"פ 2738-08 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' שהאין יוסף** (21.1.09), ת"פ 18086-03-10 (שלום רמלה) **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (12.7.12), ת"פ 16068-07-15 (שלום רמלה) **משטרת ישראל נ' אחמד שוויקי** (1.11.16), ת"פ 32436-01-11 (שלום כפר סבא) **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (31.3.14). אולם בכל המקרים הללו נבעה אי ההרשעה מנסיבות מיוחדות של ההסעה או פגיעה קונקרטי וממשית בעיסוק באופן שלא מתקיים בענייננו.

17. לנוכח האמור לעיל, איני סבור כי באם יורשע הנאשם לא יהיה יחס סביר בין הנזק הצפוי לו לבין חומרתה של העבירה.

18. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של **הסעת שוהה שלא כדין** לפי סעיף 12(א)(ג) (1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

מתחם העונש

19. הערך החברתי אשר נפגע בעבירה שבוצע על ידי הנאשם הינו שמירה על ביטחון המדינה וזכותה להגביל את הבאים בשעריה.

20. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון, כאמור, כי מדובר בהסעת שני שוהים בלתי חוקיים שאינם מוכרים לנאשם אל תוך הארץ.

21. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

א. בת"פ 1731-09 **שלוחת תביעות כפר סבא נ' זפורוז** הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הסעת שני שבח"ם. נקבע כי מתחם הענישה נע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי בן 7 חודשים ועונשים נלווים.

ב. בת"פ 27939-01-16 **מדינת ישראל נ' אחמד קדח** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הסעת שב"ח ונגזר עליו מאסר על תנאי בן 5 חודשים ועונשים נלווים.

ג. בת"פ 51026-12-13 **מדינת ישראל נ' טוביה שפטרו** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות הסעת שב"ח וכן העסקת שב"ח ונגזר עליו מאסר על תנאי בן 4 חודשים ועונשים נלווים.

ד. בת"פ 120-14 **מדינת ישראל נ' חיים שלמה** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות הסעת תושב זר שלא כדין, נהיגה בזמן פסילה והסעת נוסעים בניגוד לתקנה 84(ב)(10) לפקודת התעבורה. נקבע כי מתחם הענישה נע ממאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי בן 6 חודשים ועונשים נלווים.

ה. בת"פ 1875-12-14 **משטרת ישראל שלוחת תביעות רמלה נ' אלוג** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הסעת 5 שבח"ם. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 140 שעות. נקבע כי מתחם הענישה נע מצו של"צ ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר צו של"צ בהיקף של 250 שעות, 3 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ו. בת"פ 55579-02-16 **תביעות צפת נ' נסאסרה** הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של הסעת שב"ח. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בפועל בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת ועונשים נלווים.

ז. בת"פ 3622-01-14 **מדינת ישראל נ' אזרן** הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת הסעת שלושה שבח"ם. שירות המבחן המליץ להסתפק בצו של"צ. נקבע כי מתחם הענישה נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ונגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מע"ת ועונשים נלווים.

ח. בת"פ 52999-11-14 **מדינת ישראל נ' ראזם** הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת הסעת תושב זר שלא כדין נקבע כי המתחם נע ממאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מע"ת ועונשים נלווים.

ט. בת"פ 52636-04-13 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** הנאשם הורשע בעקבות הודאתו ונשלח לתסקיר, שירות המבחן המליץ להסתפק בצו של"צ ולהימנע מעונש מאסר. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. נגזרו על הנאשם 150 שעות של"צ, מע"ת ועונשים נלווים.

י. בת"פ 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר** הנאשם הורשע בהתאם להודאתו ונשלח לקבלת תסקיר. התסקיר המליץ להימנע מהטלת עונש של עבודות שירות אלא להשית עליו עונש של"צ בהיקף של 180 שעות. נקבע כי מתחם הענישה הוא בין צו של"צ ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר צו של"צ בהיקף של 400 שעות, מע"ת ועונשים נלווים.

22. לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם הענישה ההולם נע בהתאם לנסיבות החל ממאסר על תנאי וענישה נלווית ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

23. לא מצאתי בנסיבותיו של נאשם זה שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, בין לקולא ובין לחומרא.

גזירת העונש

24. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי מדובר בנאשם חסר כל עבר פלילי אשר כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, האירוע נשוא כתב האישום אינו תואם לאורח חייו והתנהלותו בדרך כלל. לקחתי בחשבון אף את לקיחת האחריות, תחושות ההשפלה והבושה אותן הביע הנאשם הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט וכן את הפגיעה שעלולה להיגרם לעיסוקו.

25. לנוכח האמור לעיל, אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

26. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 100 שעות במרכז פיס קהילתי אבן עומר בנצרת, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלש שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.17. לא ישולם תשלום אחד במועדו- תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

ד. פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים באם בתוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, בזיקה לנהיגה ברכב.

הנאשם מוזהר כי באם לא ימלא אחר הוראות שירות המבחן ובאם לא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגזור את דינו מחדש.

באם לא יחתום הנאשם על ההתחייבות - ייאסר למשך 7 ימים.

העתק פסק הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי - מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.